

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 78.290 van 22 januari 1999

A. 58.254/VIII-902
(voorheen VI-11.864)

In zake : **LEGRAND** Michel,
die woonplaats heeft gekozen bij
GERFA,
Luttrebruglaan 137
1190 Brussel,
tegen :
de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister
van Ambtenarenzaken.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 2 juni 1994 ingediende verzoekschrift, waarbij Michel LEGRAND de nietigverklaring vordert van het koninklijk besluit van 8 maart 1994 waarbij Marc BEUMIER tot eerste adviseur wordt bevorderd, een besluit dat bekendgemaakt is in het Belgisch Staatsblad van 8 april 1994;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer LOMBAERT, adjunct-auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 15 mei 1998, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 21 oktober 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 27 november 1998;

Gehoord het verslag van Mevr. DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en van de heer DRUART, staatsraad, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer LOMBAERT, adjunct-auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten aan de zaak ten grondslag liggen :

Door middel van een dienstnota van 9 november 1993 kondigt de secretaris-generaal van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken aan dat er bij de dienst van algemeen bestuur een betrekking van eerste adviseur vacant is die zal worden toegewezen bij wege van bevordering door verhoging in graad.

Verzoeker en Marc BEUMIER melden zich daarvoor aan.

Op zijn vergadering van 2 december 1993 stelt de directieraad vast dat tien personeelsleden, die voldoen aan de bij het statuut voorgeschreven voorwaarden inzake bevordering, zich hebben aangemeld.

Vervolgens vergelijkt de directieraad de sollicitaties met elkaar en legt hij een met redenen omklede rangschikking van vijf gegadigden aan. Marc BEUMIER is als eerste gerangschikt; verzoeker komt niet in de rangschikking voor.

Bij een brief van 16 december 1993 dient verzoeker een bezwaarschrift tegen de bevorderingsvoordracht in en vraagt hij door de directieraad te worden gehoord.

Op zijn vergadering van 24 december 1993 onderzoekt de directieraad het bezwaarschrift van verzoeker en hoort hij verzoeker.

Verzoeker zegt in essentie dat hij in het kader van de bevorderingsprocedures al drie jaar wordt gediscrimineerd, omdat hij externe activiteiten had die "er inzonderheid in bestonden de heersende politisering binnen de overheid aan de kaak te stellen".

De directieraad besluit de rangschikking te handhaven die hij tijdens zijn vergadering van 2 december 1993 heeft opgemaakt.

Bij een koninklijk besluit van 8 maart 1994 wordt Marc BEUMIER tot eerste adviseur bevorderd bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken, hoofdbestuur, binnen het Franse kader.

Dit is de bestreden handeling;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan schending van artikel 43, § 3, van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966; dat hij uiteenzet dat het koninklijk besluit van 17 september 1984 tot vaststelling van de personeelsformatie van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken gewijzigd is bij het koninklijk besluit van 31 december 1993, waarbij naar dat ministerie diensten van het Ministerie van Justitie worden overgeheveld, te weten de Dienst Vreemdelingenzaken, de diensten die ter beschikking zijn gesteld van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en de diensten die ter beschikking zijn gesteld van de Vaste Beroepscommissie voor de vluchtelingen; dat hij vaststelt dat de taalkaders slechts aan die wijziging van de formatie van het ministerie zijn aangepast bij een koninklijk besluit van 24 maart 1994, dat in het Belgisch Staatsblad van 23 april 1994 bekendgemaakt is en op de dag van die bekendmaking in werking treedt; dat verzoeker daaruit afleidt dat het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken, op de dag dat de bestreden handeling is gesteld, geen volledige taalkaders had, zodat geen enkele benoeming kon worden gedaan; dat hij verwijst naar een tijdelijke barrière die de verwerende partij heeft ingesteld en die hij onregelmatig acht;

Overwegende dat de verwerende partij vaststelt dat de aangevochten bevordering heeft plaatsgehad in één van de diensten die al vóór 1 januari 1994 deel uitmaakten van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken; dat ze opmerkt dat de taalkaders voor die diensten waren vastgesteld bij een koninklijk besluit van 3 december 1984, laatstelijk

gewijzigd bij een koninklijk besluit van 24 september 1993; dat ze betoogt dat het koninklijk besluit van 31 december 1993 de personeelsformatie niet gewijzigd heeft wat die diensten betreft die voorheen reeds onder het ministerie ressorteerden, maar alleen nieuwe rubrieken aan die formatie heeft toegevoegd; dat ze voorts aanvoert dat het koninklijk besluit van 24 maart 1994 tot wijziging van het koninklijk besluit van 3 december 1984 tot vaststelling van de taalkaders gewoon de taalkaders behoudt die bestonden vóór de overheveling van de diensten die voorheen reeds onder het Ministerie van Justitie ressorteerden; dat de verwerende partij ervan uitgaat dat het koninklijk besluit van 24 maart 1994 de taalkaders niet voor het hele ministerie wijzigt, maar alleen tot doel heeft taalkaders in te stellen voor de nieuwe diensten die vroeger bij het Ministerie van Justitie hoorden; dat ze daaruit besluit dat de diensten die al vóór 1 januari 1994 deel uitmaakten van het ministerie, ononderbroken dezelfde taalkaders hebben behouden en dat er geldige taalkaders bestonden toen de bestreden handeling is gesteld;

Overwegende dat verzoeker van oordeel is dat het koninklijk besluit van 24 september 1993 sinds 1 januari 1994 alleen nog gedeeltelijke taalkaders bevatte die niet golden voor de overgehevelde diensten van het Ministerie van Justitie; dat hij onderstreept dat die nieuwe diensten geen apart geheel binnen het ministerie vormen, maar er werkelijk deel van uitmaken; dat het gedrag van de verwerende partij volgens verzoeker zijn stelling bevestigt dat ze de taalkaders "overhaast" heeft aangepast, kort nadat de bestreden handeling was gesteld, en dat ze tevergeefs gepoogd heeft om de bevorderingsprocedure vóór 1 januari 1994 af te sluiten;

Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie voorts aanvoert dat de nieuwe administratieve diensten onder het gezag van dezelfde minister en dezelfde secretaris-generaal als de oude administratieve diensten staan en dus één geheel met die oude diensten vormen; dat hij van oordeel is dat het bestaan van een barrière voor bevorderingen de Koning niet kan ontslaan van de verplichting om volledige taalkaders vast te stellen; dat hij zich baseert op een advies van de Vaste Commissie voor taaltoezicht over een klacht tegen benoemingen die op 15 maart 1994 bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken waren gedaan (kenmerk : 26.080/II/PN/CV/MM);

Overwegende dat bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 31 december 1993 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 september 1984 tot vaststelling van de personeelsformatie van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken drie nieuwe rubrieken aan die formatie worden toegevoegd : een rubriek X betreffende de Dienst Vreemdelingenzaken, een rubriek XI betreffende de diensten die ter beschikking zijn gesteld van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en een rubriek XII betreffende de diensten die ter beschikking zijn gesteld van de Vaste Beroepscommissie voor de vluchtelingen; dat dit koninklijk besluit krachtens artikel 2 ervan in werking treedt op 1 januari 1994; dat het koninklijk besluit van 31 december 1993 betreffende de organisatie van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken betrekking heeft op de overheveling van de oude diensten van het Ministerie van Justitie inzake vreemdelingen en van de personeelsleden van die diensten; dat het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken bij dit besluit in twaalf diensten wordt ingedeeld; dat de Dienst Vreemdelingenzaken, de diensten die ter

beschikking zijn gesteld van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en de diensten die ter beschikking zijn gesteld van de Vaste Beroepscommissie voor de vluchtelingen de diensten nrs. 10, 11 en 12 vormen; dat artikel 4 van laatstgenoemd koninklijk besluit, dat op 1 januari 1994 in werking treedt, bepaalt dat er "tot 31 maart 1994, een afsluiting bestaat tussen de diensten vermeld onder artikel 3, 1° tot 9°, en deze vermeld onder artikel 3, 10° tot 12°, voor bevordering door verhoging in graad of door overgang naar het hogere niveau, en voor verandering van graad"; dat daaruit volgt dat er tot voornoemde datum voor de bevorderingen geen interpenetratie bestaat tussen de Dienst Vreemdelingenzaken, de diensten die ter beschikking van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn gesteld en de diensten die ter beschikking van de Vaste Beroepscommissie voor de vluchtelingen zijn gesteld enerzijds, en de overige diensten van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken anderzijds; dat voor de diensten die vóór 1 januari 1994 het oude Ministerie van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken vormden, bijgevolg tussen 1 januari en 31 maart 1994 toepassing diende te worden gegeven aan de taalkaders die bij het koninklijk besluit van 3 december 1984 waren vastgesteld, zoals het laatstelijk gewijzigd is bij het koninklijk besluit van 24 september 1993; dat er de dag waarop de bestreden bevordering is verleend, immers objectieve regels bestonden die het mogelijk maakten om, los van elke beoordeling van feitelijke gegevens, de taalkaders te bepalen waarin, in die "oude" diensten, de vacant verklaarde betrekkingen toegekend dienden te worden; dat het eerste middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan schending van artikel 26 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling

en de loopbaan van het rijkspersoneel; dat hij betoogt dat het advies van de directieraad niet met ernstige redenen is omkleed;

Overwegende dat verzoeker een derde middel ontleent aan schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en aan gebrek in de motivering; dat hij het onbegrijpelijk vindt dat de directieraad hem niet in de rangschikking heeft opgenomen; dat hij daaruit afleidt dat het advies van de directieraad ongegrond is, zodat het bestreden koninklijk besluit, dat op dat advies gebaseerd is, niet met redenen is omkleed;

Overwegende, wat het tweede en het derde middel samen betreft, dat de criteria voor het kiezen van de gegadigden vooraf zijn vastgesteld op basis van de kenmerken van de toe te wijzen betrekking; dat de directieraad de sollicitaties op basis van die criteria heeft onderzocht; dat hij de vijf gegadigden heeft gekozen die het best aan die criteria voldeden en hun aanspraken en verdiensten grondig heeft vergeleken; dat de middelen niet gegrond zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzing, op tweeëntwintig januari 1900 negenen-
negentig door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.